

Morenita

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU W LASKACH

Paschalnego, a zwłaszcza nad sprawowaniem liturgii Wigilii Paschalnej. Dlatego też apeluję do duszpasterzy, a zwłaszcza Księży Proboszczów, by w poczuciu odpowiedzialności za dobre przygotowanie wiernych do udziału w obrzędach tych świętych dni uczynili wszystko, aby pogłębić przeżywanie tajemnic Misterium Paschalnego. Należy nade wszystko zachęcać wiernych, aby gremialnie, całymi wspólnotami rodzinnymi uczestniczyli w liturgii Wigilii Paschalnej.

Liturgię Wigilii Paschalnej należy traktować integralnie i w żadnym wypadku nie wolno przenosić procesji rezurekcyjnej na godzinny poranne, oddzielając ją sztucznie od liturgii Wigilii Paschalnej. (...)

Bardzo ważne są w liturgii znaki. Niech więc płomień ogniska, które się poświęca na początku Wigilii i od którego zapala się paschał będzie taki, aby rzeczywiście rozpraszał ciemności nocy. Paschał niech będzie godny tego, co oznacza, a oznacza Chrystusa. Niech więc będzie nowy, okazały, jaśniejący pięknem. Ma to być paschał, prawdziwa świeca, a nie trącająca kiczem atrapa, niegodna imienia znaku tajemnicy męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa.

Należy wystrzegać się pośpiechu i skracania. Wigilia oznacza czuwanie, a więc czas spędzony w spokoju, na medytacji i modlitwie. Zasadniczą część Wigilii stanowiło zawsze czytanie Pisma Świętego, dlatego nie należy bez poważnej przyczyny redukować liczby czytań biblijnych, nie należy pomijać homilii, zwłaszcza w obliczu tak wielkiego Misterium. (...)

(Bp Wiktor Skworc, biskup tarnowski, List do kapłanów w sprawie Wigilii Paschalnej)

Ogłoszenia

1. Za tydzień **Niedziela Palmowa Męki Pańskiej**. Wspominać będziemy mesjański wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy. Msze święte poprzedzone będą uroczystym wejściem z obrzędem błogosławieństwa palm. Natomiast **Msza św. o 10.30 rozpocznie się od procesji z palmami**. Serdecznie zapraszamy dzieci i zachęcamy do przygotowania pięknych palm.

2. Jutro (**26.03**) – przesunięta o jeden dzień, w związku z 5. Niedzielą Wielkiego Postu – **uroczystość Zwiastowania Pańskiego**. We wtorek natomiast (**27.03**), również przesunięta o jeden dzień, **uroczystość rocznicy poświęcenia naszego parafialnego kościoła**. Zapraszamy na Eucharystię o 7.00 i 18.30.

3. W najbliższy piątek **nabożeństwo Drogi Krzyżowej odpawimy idąc ulicami naszej parafii**. Początek przy kościele o godz. 19.00 (nie będzie Drogi Krzyżowej o 18.00!). Przejdziemy ulicami: Południową, Brzozową, Podleśną do 3 Maja.

4. Informacja dla rodziców dzieci rozpoczynających edukację szkolną: decyzją burmistrza Bielana **do Szkoły Podstawowej nr 273 (przy ul. Arkuszowej 202) będą przyjmowane wszystkie dzieci spoza rejonu a zwłaszcza z gminy Izabelin**. Zapisy już się rozpoczęły.

5. Zachęcamy do korzystania w najbliższe dni z sakramentu pokuty. Prosimy, by nie odkładać tego na Niedzielę Palmową i dni Triduum Paschalnego, gdy będziemy wszyscy uczestniczyć w liturgii. Spowiadamy codziennie przed każdą Mszą św. **Szczególne okazje do spowiedzi – od godz. 19.00 do 21.00 – będzie w najbliższą sobotę (przed Niedzielą Palmową)** w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu.

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU
Laski, ul. 3 Maja 40/42,
05-080 Izabelin
tel.: (22) 752 21 07
strona: www.parafiawlaskach.pl
e-mail: parafiawlaskach@gmail.com

MSZE ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA:
9.00, 10.30 (z udziałem dzieci), 12.00 i 19.00
MSZE ŚW. W DNI POWSZEDNIE:
7.00 i 18.30
nr konta parafii:
18 1020 1026 0000 1102 0016 9920

Liturgia Słowa

I CZYTANIE (Jr 31,31-34)

To moje przymierze złamali, mimo że byłem ich Władcą - wyrocznia Pana. Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach - wyrocznia Pana: Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu. Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi narodem. [...] Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie - wyrocznia Pana, ponieważ odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie będę już wspominał.

II CZYTANIE (Hbr 5,7-9)

Chrystus głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości. A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają,

EWANGELIA (J 12,20-33)

Wśród tych, którzy przybyli, byli oddać pokłon /Bogu/ w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go mówiąc: Panie, chcemy ujrzeć Jezusa. Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadnie w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie na Mną, a gdzie Ja

jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczi go mój Ojciec. Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojciec, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. [...] Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie.

Słowo o Słowie

POŚLUBIENI

Baal – kananejski bóg płodności – był początkowo symbolem bałwochwalstwa i kultów obcych Izraelowi. Jednak z czasem znaczenie jego imienia ewoluowało i ostatecznie stało się ono – i jest do dzisiaj we współczesnym języku hebrajskim – synonimem męża, mężczyzny, któremu jest się poślubionym. *Ba'al* – to mąż, a jednocześnie pan, władca; w rozumieniu tradycyjnych kultur te dwa znaczenia wcale się przecież nie wykluczają...

Złamali moje Przymierze, a ja ich poślubiłem – tak zatem można odczytać dzisiejszą skargę Boga we fragmencie Księgi Jeremiasza. Skargę wplecioną w prorocтво o Nowym Przymierzu, którego istotą ma być **poznanie** Boga – bliska, intymna wręcz z Nim zażyłość. Słysząc tu echo obietnicy sto lat wcześniej danej Ozeaszowi: *Poślubię cię znowu na wieki (...)* i poznasz Pana (Oz 2, 21-22)...

Poślubieni na Krzyżu, z Prawem miłości wypisanym w sercach – mamy przystęp do Ojca. To nas ukazuje wizjonerowi jako *Oblubienicę – małżonkę Baranka* (Ap 21, 9)...

Przymierze tak mocne, że nic nie może go złamać.

Szkoła liturgiczna

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE przewodnik (cz. II)

WIELKI PIĄTEK – LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

Zgodnie ze starożytną tradycją Kościoła **w Wielki Piątek nie celebruje się Eucharystii**. Liturgię Męki Pańskiej należy sprawować po południu (...). Czerwony kolor szat liturgicznych jest nie tyle kolorem męczeństwa, ile królewskiej purpury. Chrystus jawi się nam bowiem jako Pan królujący z drzewa Krzyża. (...)

Liturgia rozpoczyna się od **wejścia asysty w całkowitej ciszy**. Ołtarz jest obnażony: bez obrusa, krzyża i świeczników. **Celebrans pada na twarz**, a wszyscy obecni w kościele kłękają. (...)

Celebrans podchodzi do miejsca przewodniczenia i bez żadnego wstępu rozpoczyna modlitwą, po której następują **czytania mówiące o Męce Jezusa** (z *Księgi Proroka Izajasza* i *Listu do Hebrajczyków*) oraz, jak to już zostało powiedziane, Pasja według św. Jana. Stanowi ona centralny element liturgii. Słowa i dlatego bardzo godne polecenia jest jej zaśpiewanie, co dodaje celebracji piękna i głębi.

Charakterystyczna dla liturgii Wielkiego Piątku jest **uroczysta modlitwa powszechna** (łac. *Orationes sollemnes*), którą śpiewa na przemian diakon i celebrans. Obecny tekst w dużej mierze pochodzi z VIII wieku, ale nawiązuje do normalnego formularza modlitwy powszechnej używanego w Rzymie już ok. 450 roku. Wzwań jest dziesięć: za Kościół święty, za papieża, za wszystkie stany Kościoła, za katechumenów, o jedność chrześcijan, za Żydów, za niewierzących w Chrystusa, za niewierzących w Boga, za rządzących państwami oraz za strapionych i cierpiących.

Budząca kontrowersje była **modlitwa za Żydów** (łac. *pro perfidis Judaeis*), która pojawia się po raz pierwszy pod koniec VI wieku. (...) W obecnym *Mszale* modlitwa za Żydów została zredagowana w sposób pozbawiony całkowicie jakiegokolwiek antysemitycznego wydźwięku.

Niestety została ona błędnie przetłumaczona na język polski. Mamy w niej sformułowanie: „lud, który niegdyś był narodem wybranym”, co jest teologicznym błędem, gdyż Izrael nadal jest narodem wybranym. W łacińskim oryginale jest użyte teologicznie poprawne sformułowanie: „populus acquisitionis prioris”, czyli „**lud pierwszego wybrania**”. Można mieć nadzieję, że kiedy zostanie wreszcie przetłumaczone na język polski nowe, trzecie wydanie *Mszale Rzymskiego* (2002 r.), błąd ten (nie jedyny zresztą) zostanie poprawiony.

Jednym z najważniejszych elementów Liturgii Męki Pańskiej jest **adoracja Krzyża**. Początki tego obrzędu sięgają IV wieku, kiedy zostały odnalezione przez cesarzową Helenę relikwie Krzyża Świętego. W czasie liturgii sprawowanej w Jerozolimie (potem także w kościele św. Krzyża Jerozolimskiego w Rzymie), wierni przychodzili, aby ucałować i adorować drzewo Krzyża.

Obecnie obrzęd ten można rozpocząć w dwojaki sposób: albo poprzez przyniesienie do ołtarza zasłoniętego Krzyża i stopniowe odsłanianie go przy trzykrotnym śpiewie antyfony *Oto drzewo Krzyża* (ta forma wiąże się ze zwyczajem powstałym w IX wieku w północnej Francji), albo poprzez wnoszenie odsłoniętego Krzyża i ukazywanie go (również przy śpiewie antyfony *Oto drzewo Krzyża*) przy wejściu do kościoła, na jego środku i przy ołtarzu. (...)

Uczestnicy liturgii oddają część Krzyżowi Świętemu przez przyklęknięcie lub, zgodnie z miejscowym zwyczajem, np. przez ucałowanie. Nawet jeśli jest bardzo dużo wiernych, **zakazane jest adorowanie więcej niż jednego Krzyża**, gdyż zacierałoby to jasność i czytelność znaku (jeden jest Krzyż, na którym umarł Chrystus Pan). W takiej sytuacji, po oddaniu czci Krzyżowi przez część wiernych, kapłan podnosi go przed ołtarzem, wierni zaś adorują go przez jakiś czas w milczeniu. Czas na osobiste uwielbienie Krzyża będzie po zakończeniu liturgii, kiedy zostaje on wystawiony do adoracji; tak też będzie również przez całą Wielką Sobotę.

W pierwszych wiekach w Wielki Piątek, ponieważ nie sprawowano Eucharystii, nie udzielano też Komunii Świętej. Później jednak (od VII w.)

pragnienie przyjęcia Ciała i Krwi Pańskiej również w ten dzień, spowodowało dołączenie tego obrzędu (...). Od XIII wieku, celem podkreślenia Komunii wielkanocnej, wierni nie przyjmowali Komunii w Wielki Piątek (przyjmował ją tylko celebrans). Dopiero reforma Triduum Paschalnego w 1955 roku przywróciła **Komunię Świętą** dla wszystkich.

Ostatni obrzęd Liturgii Męki Pańskiej to **przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Grobu Pańskiego**. Jest to zwyczaj sięgający X wieku, mający wyrazić nasze uczestnictwo w pogrzebie Jezusa. (...) Monstrancja przykryta jest welonem symbolizującym całun, w który owinięte było Ciało Pana Jezusa. Jest on zarazem zasłoną skrywającą tajemniczość wydarzeń Wielkiej Soboty. **Aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej przyklękamy przed Krzyżem**, adorujemy Najświętszy Sakrament w Grobie Pańskim, tabernakulum natomiast cały czas pozostaje puste (...).

WIELKA SOBOTA

Mówi się czasem, że Wielki Piątek jest jedynym dniem w roku, w którym nie odprawia się Mszy

Świętej. A to nieprawda! W Wielki Piątek rzeczywiście nie ma Eucharystii, ale za to jest Liturgia Męki Pańskiej. Natomiast **w Wielką Sobotę w liturgii nie dzieje się zupełnie nic (poza Liturgią Godzin)**, jest ona dniem całkowitej liturgicznej ciszy. „Co się stało? Wielka cisza spowiła ziemię; wielka na niej cisza i pustka. Cisza wielka, bo Król zasnął. Ziemia się przelęknła i zamilkła, bo Bóg zasnął w ludzkim ciele, a wzburzył tych, którzy spali od wieków. Bóg umarł w ciele, a poruszył Otchłań” (ze *Starożytnej homilii na Świętą i Wielką Sobotę*).

Wigilia Paschalna, którą rozpoczynamy w sobotę wieczorem, liturgicznie nie należy już do Wielkiej Soboty, ale do Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Dlatego w *Mszale Rzymskim* jest kategoryczne polecenie: **„Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć przed zapadnięciem nocy, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli.”**(...)

c.d.n.

(Michał Pac OP, liturgia.pl)

Kilka słów od proboszcza

Tydzień temu pisałem tu o upomnieniu, jakie od Stolicy Apostolskiej usłyszeli w czasie ostatniej wizyty „ad limina” polscy biskupi. Zwrócono im uwagę, by „uporządkowali w diecezjach w Polsce sprawę Triduum Paschalnego”. Chodzący przede wszystkim o sposób sprawowania Wigilii Paschalnej w Wielką Noc (by czynić to zgodnie z zasadami zawartymi w liście okólnym Kongregacji Kultu Bożego „O przygotowaniu i obchodzeniu Świąt Paschalnych”). Nie powinno już dziwić proboszczów, że co roku biskupi przypominają im o obowiązku sprawowania Triduum tak, jak uczy Kościół. Dziś – jako ciekawy przykład biskupiego upomnienia – zamieszczamy fragment listu biskupa tarnowskiego Wiktora Skworca (od niedawna metropolity katowickiego) do księży. Przy okazji – ten list jest również ciekawą katechezą paschalną...

ks. Grzegorz

Jedną z najbardziej lekceważonych zasad liturgii Wigilii Paschalnej jest samo przenoszenie jej celebrowania na godziny późnego popołudnia czy wczesnego wieczoru. (...)

Przypominam więc, że (...) **Wigilię Paschalną należy rozpocząć, zgodnie z praktyką kościoła katedralnego, o godzinie 21.00**. W związku z tym proszę, aby odpowiednio wcześniej przygotować wiernych do koniecznych zmian poprzez właściwe wyjaśnienie pouczenie.

Trzeba pamiętać, że jedyną **drogą do przewyciężenia oporów, przyzwyczajajeń czy nawet świadomej kontestacji norm liturgicznych Kościoła, jest pogłębiona formacja i studium nad tajemnicą Triduum**